ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

ΤΟΥ ΜΑΣΣΕΝΕ

Κάποτε ὁ συντάκτης ἑνὸς μουσικοῦ περιοδικοῦ, πῆγε νὰ πάρει συνεύντευξη ἀπὸ τὸ Σαὶν Σάνς. Ἀνάμεσα λοιπὸν στὶς διάφορες ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ ὑπέβαλε, τὸν ρώτησε καὶ γιὰ τὴ γνώμη ποὺ εἶχε γιὰ τὴ μουσικὴ τοῦ Μασσενέ. Ὁ Σαὶν Σάνς, μὲ τὴν πικρόχολη πάντα διάθεση ποὺ τὸν διάκρινε προκειμένου νὰ μιλήσει γιὰ τὸ ἔργο τῶν συναδέλφων του, ἄρχισε νὰ ψάλλει τὸν ἀναβαλλόμενο γιὰ τὴ μουσικὴ τοῦ εὐγενικοῦ συνθέτη τῆς Μανόν, καὶ στὸ τέλος ἀποφάνθηκε, ὅτι ἡ μουσικὴ αὐτὴ δὲν πρόκειται νὰ ζήσει περσότερο ἀπὸ τὸ συνθέτη της.

Ὕστερ'ἀπὸ λίγες μέρες ὁ ἴδιος συντάκτης πῆγε νὰ πάρει συνέντευξη κι'ἀπὸ τὸ Μασσενέ, κι'ἀνάμεσα στ'ἄλλα τὸν ρώτησε κι'αὐτὸν, τὶ γνώμη εἶχε γιὰ τὴ μουσικὴ τοῦ Σαὶν Σάνς.

—Τὸ ἔργο τοῦ Σαὶν Σάνς εἶναι ἐξαιρετικό' ἀποκρίθηκε ὁ πάντα καλοπροαίρετος Μασσενέ, κι εἶναι προορισμένο νὰ περάσει στὴν ἀθανασία.

Ἀγαναχτισμένος τότε ὁ συντάκτης δὲν κρατήθηκε, καὶ τοῦ εἶπε πὼς δὲν τοῦ ἀξίζουν, τοῦ Σαὶν Σάνς, τόσοι ἔπαινοι, καὶ μάλιστα εἰπωμένοι ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Μασσενέ.

«Καὶ γιατί ; ρώτησε ἔκπληκτος ἐκεῖνος.

—Γιατί, μαίτρ, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ συντάκτης, ὁ Σαὶν Σάνς μοῦ χαρακτήρισε τὸ ἔργο σας, μὲ τὶς χειρότερες ἐκφράσεις ποὺ μποροῦσε νὰ μεταχειριστεῖ ἡ κακοψυχιά του.

—Ἄ ! Μὰ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἐκπλήττει, φίλε μου, ἀποκρίθηκε ἥρεμα ὁ Μασσενέ. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι κι ἐγὼ κι ὁ Σαὶν Σάνς ἔχουμε ἕνα κοινὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα : λέμε ἀκριβῶς τ'ἀντίθετα ἀπ' αὐτὰ ποὺ πιστεύουμε!»